

ter ad Gangen.“ Hvilket Perspektiv for Anelser, hvilken Insinuation ganske uden Skygge af Bevis! Altsaa, denne Valborg Mortensen satte sig til Modværg, da hun skulde straffes, fordi hun havde røget Cigaret, Bransholm kunde ikke magte hende, derfor gaar der Bud op til Herregaarden, saa kom Ladefogeden, og han var Mand for at tumle Pigen; han tog det rasende Pigebarn og trak hende bogstavelig ved Haaret op paa Loftet, medens han slog løs paa hende. Nu skal det bevises, at denne oprørende Mishandling har fundet Sted, at der i et Børnehjem sidder et saadant Uhyre af et Menneske, som lader en af sine Elever behandle paa den Maade. Det er sagt paa Vælgermøder som noget ganske ubestrideligt. Saa kommer Undersøgelsen, som det ærede Medlem har ønsket at faa i Stand, men som han ikke tøvede efter, til Resultatet forelaa, han blev ved at fortsætte som hidtil. Nu skal det bevises, at denne skrækkelige Beskyldning er sand, og der er mange Piger, der komme i Forhør, og nu skulle vi se, hvor nøjagtig min Karakteristik passer, baade fra forrige Gang, jeg talte om disse vanskelige Pigebørn, der kunde sige baade for og imod, baade Ja og Nej, og min Karakteristik i Dag af den fri Digtning.

Det første Vidne var en Pige, som hedder Guldmine Sigfride Larsen. Jeg skal sige, hvor det staar altsammen, saa ærede Medlemmer kunne kontrollere min Oplæsning. Det staar Side 157. Men jeg maa maaske have Lov til at standse et Øjeblik ved hende og oplæse noget om, hvad hun nu er for et Pigebarn. Hun hedder Guldmine Sigfride Augusta Larsen, det er hende, jeg kalder for Sigfride. Det er ikke for at bringe Pigen i Vanry, jeg gør det, men for at give en almindelig Karakteristik af saadanne Pigebørn og en Karakteristik, som passer paa mange af dem. Der er fremført og maa nødvendigvis fremføres i denne Forbindelse mange Eksempler paa, hvor vanskelige de Børn ere, Fru Bransholm har med at gøre. Maa jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier af en Indberetning fra Overbetjent Olsen om Pigen Guldmine Sigfride Augusta Larsen. „Jeg har kendt Guldmine, siden hun omkring ved Aaret 1900 kom her til Staden sammen med sine Forældre forhenværende Baadfører Henrik Larsen og Hustru. Faderen var svagelig, og der var mange Børn; saa at han saa godt som ikke tjente noget til Familiens Ophold. Guldmine blev da sammen med en ca. 2 Aar ældre

Søster — hendes Navn erindrer jeg nu ikke — daglig sendt ud omkring for at tigge, og dette saavel i Byen som paa Landet, og det overdrives ikke, naar jeg siger, at disse to Børn, den Gang 9 og 11 Aar gamle, skaffede saa godt som al Føden til hele Familien. Om Aftenerne sendtes Guldmine og Søsteren omkring paa Varieteer og i Beværtingerne for at sælge Blomster og samtidig at tigge. Paa denne Maade gik Tiden, indtil den ældre Søster blev konfirmeret og kom bort fra Hjemmet, og hvorefter Guldmine saa gik ud paa egen Haand i nogen Tid. Hun var nu impliceret eller i hvert Fald sigtet for Meddelagtighed i Pengetyverier m. v.

Guldmine var ogsaa, efter at hun var fyldt 12 Aar, løsagtig og havde Samleje med forskellige Mandspersoner, saavel yngre som ældre, og hvorfor hun modtog Betaling. Medens hun var i Alder omkring ved 13 Aar, var hun stærkt lidende af Kønssygdom og laa i lang Tid paa Sygehuset.

Naar Guldmine har sagt, at hun Grundlovsdagen 1903 var bleven voldtaget, da er dette urigtigt, idet Sagens Rigtighed er, at hun godvillig tilstod en yngre Mandsperson Samleje, og at hun modtog Betaling derfor.“

Dette Barn blev nu sendt til „Hebron“, og det er et af Vidnerne. Det er jo en sørgelig Fortid; man maa være bedrøvet over, at noget saadant kan meldes om et Barn i vor Tid, og at der kan findes saa usle Forhold; men faktisk er det jo. Hun kom i Forhør, og Forhøret beskrives Side 157. Hun har set hele dette Optrin med Ladefogeden, hun har set, hvorledes Valborg Mortensen er slæbt op i sit Haar, og Forklaringen er i ganske god Orden. Men i det næste Forhør, som refereres Side 89, har Sigfride ikke set Opslæbningen, men ved, at der blev sendt Bud om, at Ladefogeden skulde komme og hjælpe til med at berolige og styre denne meget vanskelige Pige, som var helt i Oprør. Altsaa, i det andet Forhør ved hun ikke, at Opslæbningen er sket, men ved, at der er sendt Bud. Det er hendes Retræte, saadan snakker hun frem og tilbage. Et andet Vidne hedder Vanda. Hun ved, at der er sendt Bud efter Ladefogeden, men hun har ikke set Opslæbningen. Jeg bruger dette korte Udtryk for ikke at spille Tingets Tid med unødvendige Vidtløftigheder. En anden Pige, Valborg, vil ogsaa være slæbt op. Der er aabenbart en hel Kappedstrid mellem Pigerne om at være med i saadanne Begivenheder. Jeg